+

ταν καὶ οὐ πολὺ ... ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὴν βοήθειαν
οὐκ ἐδέξατο· διότι οὐκ ἦλθεν ὡς ἐννόμι-
σμοῦ ἀνθρώπος· ἄλλως οἱ κενόμισμοῦ πέπτε-
τόσυμφορον· ἀδύνατον γὰρ ἡμῶν τὸ εὑρε-
θῆναι καὶ καταφρονητικοῦ, τὰ πολλὰ βοη-
θήματα, διὰ θλίψεων παρέχει τοῖς ἀνθρώποις·
ἵνα μὴ ἀθλίως ... ῥυσθέντες, πάλιν
τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν ἁμαρτήματα·
ὅθεν ἂν φησι συνεῖναι φαμὲν, ὑπομένειν τὰ
ἐ ἐπερχόμενα· καὶ πάντα προσφόρως ἐπάγεσθαι
τῇ μετανοίᾳ· ἀλλ' ὅρα ἐμοὶ πῶς, οἱ ἀλη-
θῶς ἐναρέστησαντες τῷ θεῷ· καὶ εἰς τὸ τέλος
καταφθάνοντες, οὐδὲν ἔτι χρήζουσι μετανοίας·
ὅτι μὲν ἔχουσιν τὸ τοιοῦτοι ἄνθρωποι καὶ ἐγὼ σύ-
μφημοι· ἀλλὰ καὶ ... πῶς καὶ γνώσῃ· πῶς
καὶ οἱ τοιοῦτοι χρήζουσιν αὐτῆς· τὸ ψεῦδος
καὶ τοῦ διαβόλου ἀγγέλοις εἰρημένον θεοῦ· καὶ τὸ
ἐμβλέψαι γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι,
μοιχείαν ἐλογίσθη· καὶ τὸ πρὸς τὸν πλησίον
ὀργισθῆναι, φόνῳ παρήκασε· καὶ πολλὰ ἄρ' ἐστὶ ...

http://digital.slub-dresden.de/ppn346470072/45